

מקרא-key: disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בבא קמא-כיצד הרגל										
והתניא:	הכלב והגדי שדלגו, בין מלמעלה למטה בין מלמטה למעלה - פטורין							ז	ז		כב.
תרגמא רב פפא:	דאפיך מיפך, כלבא בזקירא וגדיא בסריכא.							!	ז		כב.
	אי הכי, אמאי פטורים?							ז			כב.
	פטור מנזק שלם, וחייבין בחצי נזק.							!			כב.
	הכלב שנטל.										כב.
אתמר, רבי יוחנן:	אשו משום חציו								ז	ז	כב.
ריש לקיש:	אשו משום ממונו.								ז	ז	כב.
	וריש לקיש מאי טעמא לא אמר כרבי יוחנן?							ז			כב.
אמר לך: [ריש לקיש]	חציו מכחו קאזלי, האי לא מכחו קאזלי.							!	ז		כב.
	ורבי יוחנן מאי טעמא לא אמר כריש לקיש?							ז			כב.
אמר לך: [רבי יוחנן]	ממונא אית ביה ממשא, הא לית ביה ממשא.							!	ז		כב.
תנן:	הכלב שנטל חררה כו'							ז	ז		כב.
	בשלמא למ"ד אשו משום חציו, חציו דכלב הוא, אלא למ"ד אשו משום ממונו, האי אש לאו ממונו דבעל כלב הוא							ז	ז		כב.
אמר לך ריש לקיש:	הכא במאי עסקינן - דאדייא אדווי, דעל חררה משלם נזק שלם, ועל מקום גחלת משלם חצי נזק, ועל גדיש כולה פטור.							!	ז		כב.
	ורבי יוחנן?							ז			כב.
[רבי יוחנן]	דאנחה אנוחי, על חררה ועל מקום גחלת משלם נ"ש, ועל הגדיש משלם חצי נזק.							!	ז		כב.
תא שמע:	גמל טעון פשתן ועבר ברשות הרבים, נכנסה פשתנו לתוך החנות ודלקו בנרו של חנווני והדליק את הבירה - בעל גמל חייב,							ז	ז		כב.
	הניח חנווני נרו מבחוץ - חנווני חייב							ז	ז		כב.
רבי יהודה:	בנר חנוכה - פטור							ז	ז		כב.
	בשלמא למ"ד אשו משום חציו, חציו דגמל הוא, אלא למ"ד משום ממונו, האי אש לאו ממונא דבעל גמל הוא							ז	ז		כב.
אמר לך ריש לקיש:	הכא במאי עסקינן - במסכסכת כל הבירה כולה.							!	ז		כב.
	אי הכי, אימא סיפא:							ז			כב.
[סיפא]	אם הניח חנווני נרו מבחוץ - חנווני חייב							ז	ז		כב.
	ואי במסכסכת אמאי חייב?							ז			כב.
	בשעמדה.							!			כב.
	עמדה וסכסכה, כ"ש דחנווני פטור ובעל גמל חייב							ז			כב.
רב הונא בר מנחם משמיה דרב איקא:	הכא במאי עסקינן - כגון שעמדה להטיל מימיה, רישא בעל גמל חייב, דלא איבעי ליה לאפושטי בטעינה, סיפא חנווני חייב, דלא איבעי ליה לאנוחי נרו מאבראי.							!	ז		כב.
תא שמע:	המדליק את הגדיש, והיה גדי כפות לו ועבד סמוך לו ונשרף עמו - חייב, עבד כפות לו וגדי סמוך לו ונשרף עמו - פטור							ז	ז		כב.
	בשלמא למ"ד אשו משום חציו, משום הכי פטור, אלא למאן דאמר אשו משום ממונו, אמאי פטור? אילו קטל תוריה עבדא, הכי נמי דלא מיחייב?							ז			כב.
אמר לך רבי שמעון בן לקיש:	הכא במאי עסקינן - כשהצית בגופו של עבד, דקם ליה בדרכה מיניה.							!	ז		כב.
	אי הכי, מאי למימרא?							ז			כב.
	לא צריכא, בגדי דחד ועבד דחד.							!	ז		כב.

מקרא-key: disputants-חולקים ♦ central point for summary and review ◇ insertion of an earlier segment- מעשה-story O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ¿ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
---	--

בבא קמא-כיצד הרגל		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
השולח את הבעירה ביד חרש שוטה וקטן - פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים	ת"ש:								■	¿	◇
בשלמא למ"ד אשו משום חציו, חציו דחרש הוא, אלא למאן דאמר אשו משום ממונו, אילו מסר שורו לחרש שוטה וקטן, הכי נמי דלא מיחייב?										¿	
לא שנו אלא כשמסר לו גחלת וליבה, אבל מסר לו שלהבת - חייב, מאי טעמא? ברי היוזקא.	הא אתמר עלה, אמר ריש לקיש משמיה								■	!	◇
אפילו שלהבת - פטור	רבי יוחנן:								■	!	◇
צבתא דחרש קא גרים, לא מיחייב עד דמסר ליה גווזא סילתא ושרגא.	קסבר: [רבי יוחנן]									!	◇
קרא ומתניא מסייע ליה לרבי יוחנן:	רבא:									■	◇
קרא, דכתיב: (שמות כ"ב) כי תצא אש, תצא מעצמה, ישלם המבעיר את הבערה, ש"מ: אשו משום חציו										■	◇
פתח הכתוב בנזקי ממונו וסיים בנזקי גופו, לומר לך: אשו משום חציו.	מתניא, דתניא:									■	◇